

MAN KAN VÆNNE SIG TIL MEGET

Af Helle Skjerk

NLP psykoterapeut og coach

RANDERS: Nytårsaften blev en ung mand, jeg kender, kvæstet i et slagsmål. Den unge mand havde selv lagt op til gemytlige løjer og endte i asfalten, hvor hans overfaldsmænd ubønhørligt fortsatte med spark og slag, efter at bevidstløsheden havde indfundet sig, og ansigtet og kranieknogler var slået itu og uden håb om nogensinde at blive lægt igen. Forunderligt, at døden ikke indtraf, inden overfaldsmændene blev trætte af deres værk.

Hvordan kan sådan noget gå til? Hvad er det, der sker i disse mennesker?

I gamle dage – dengang far var dreng - op-hørte slagsmålene, når den ene part lagde sig. Så var der ligesom lavet en fordeling af magten, og enhver gik til sit.

Jeg sad og kikkede på mine to hankatte, der er seks måneder. De slås og løber efter hinanden. Når den ene får godt fat i den anden, er det på sammen måde. Der sker lige-

som en form for overgivelse.

Den ene vandt – den anden lusker af – indtil næste gang! Man kan næsten se på dyrene, hvor stolte de er over at have vundet. Hvem skulle se det, hvis offeret ikke var der?

Ikke alle dyr forholder sig sådan – der er selvfølgelig dem, der jager for at skaffe et bytte. De jager for at dræbe og skaffe føde.

Inspireret af denne naturens orden blandt dyr kan man finde en del af svaret på, hvad der skete nytårsaften for min vens overfaldsmænd.

Historien her finder sted mange flere steder; end man måske lige tænker over: Mange børn udsættes for mobning i børnehave og skole og får sår på sjælen. Voksne møder forskellige former for overgreb fra kollega eller leder. Ægtepar driver hinanden ud i situationer, hvor de ikke kender sig selv. Forældre svigter deres børn. Historierne kan vi læse i alle ugeblade og gribes af en blanding af spænding og rædsel.

Netop dette, at vi dagligt gennem forskellige medier er vidner til stadig grovere og

Brevkasse

■ Brevkassen om livet og hverdagen er et element i RandersWeekend

■ Har du spørgsmål til din aktuelle situation eller et emne, du ønsker berørt, kan du sende en mail til Helle Skjerk på helle@favnta.dk

groteske historier; tror jeg er en del af forklaringen på, at menneskerne opfører sig sådan overfor hinanden. Der er selvfølgelig også andre dele, der handler om alkohol, stoffer eller at være end del af en gruppe eller et gruppepres. Men det, jeg har fokus på, er, at der er en naturlig mekanisme inde i os, der på en eller anden måde får os til at vænne os til det miljø, vi er i. Kommer man ind i et

rum med en særlig duft eller temperatur; bemærker man det tydeligt i starten og ænsrer det ikke, når man har været der en tid. Vi ser dagligt billeder af mennesker; der lider; mennesker, der krages, og mennesker, der er udover det, man kan kalde normalt. Vi tillader, at børn spiller spil på forskellige medier og ser de samme film, som er tilegnet voksne. På den måde vænner vi os selv og vores børn og unge til at acceptere mere og mere som værende normalt. Vi bliver sultne efter nye rædselsvækkende historier; der kan nære vores slumrende følelser.

Naturens orden er at få medfølelse og lade ofret slikke sine sår; mens man soler sig i sin egen succes ved at være stærkest. Men mennesker, der er sultne, jager på samme måde som dyr; der slår ihjel for at spise. Vore dages sult stilles af det kick, der kommer gennem et andet menneskes lidelse. Vi er vant til at se det, og medfølelsen svinder, idet sulten driver værket.

Man spørger sig selv: Hvor var de andre? Men det er en ny historie.